

РЕШЕНИЕ

№ 9659

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3374** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, подадена чрез процесуалния му представител, срещу Решение № 851/19.02.2024 г., постановено по НАХД №12852/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-[ЕГН] от дата 15.04.2022 г., издадено от Началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на М. В. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 (десет) лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Счита за неправилни изводите на съда за допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя, изразяващо се в разминаване между съдържанието на АУАН и НП, касаещо липса на час на извършване на нарушението в АУАН и изписан такъв в НП, като счита, че тези изводи са в противоречие със събраните доказателства

по делото. Касаторът твърди, че фактическата обстановка била правилно изяснена от АНО, поради което не било ограничено правото на защита на М. В., като същият разбрал какво нарушение е извършил и коя е нарушената разпоредба. Твърди, че по безспорен начин било доказано извършеното нарушение, вкл. чрез разпитите на свидетеля, в частност на актосъставителя, които се сочи, че съдът е кредитирал, но въпреки това е отменил наказателното постановление. Моли обжалваното решение да бъде отменено като неправилно и да бъде постановено друго, с което да се потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация – М. В., чрез адв. С. Д., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, че касационната жалба е неоснователна. Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че около обяд на 21.02.2022г., в неустановен час, в [населено място], по [улица]с посока на движение от „К. П.“ към [улица]М. В. управлявал лек автомобил „А. Р. 146“, с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на П. Д. П., ЕГН [ЕГН], без регистрационна табела в предната част на автомобила. При извършена проверка от контролни органи на ОПП- СДВР, водачът не представил свидетелство за управление на моторно превозно средство и контролен талон към него. След направена справка в масивите на ОПП- СДВР било установено, че СУМПС №[ЕИК] на В. е със срок на валидност до 26.01.2022 г.

В резултат от проверката на М. В. бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия АД № 033330 от дата 21.02.2022г. за извършени на 21.02.2021г. нарушения на чл. 140, ал. 1, чл. 150а, ал.1 от ЗДвП и чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Актът е връчен на В. на същия ден, при което не са направени възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на така установените в акта за установяване на административно нарушение факти и обстоятелства от Началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР било издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление № 22-4332-006367 от дата 15.04.2022г., с което на основание чл. 185 и чл. 183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП на М. В. са наложени административни наказания за нарушения на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Софийски районен съд е отменил изцяло оспореното пред него наказателно постановление с мотиви, че е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до нарушаване правото на защита на В.. Според съда в акта за установяване на

административно нарушение не е описан час на извършване на нарушението, а в обжалваното наказателно постановление като час на извършване на нарушението е отбелязан 12.50 часа. По този начин било нарушено правото на защита на жалбоподателя – същият не можел да организира защитата си при разминаване на точния час на извършване на нарушението в АУАН и обжалваното НП. СРС приел, че посоченият от АНО час се разминавал, съгласно приложена по делото докладна.

След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите поотделно и в тяхната съвкупност, Софийски районен съд е направил законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция. Безспорно се установява по делото, че при издаването на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение, водещо до неговата отмяна на формално основание. При съпоставката на отразеното в процесния Акт за установяване на административно нарушение серия АД № 033330 от дата 21.02.2022г., с посоченото в наказателното постановление № 22-4332-006367 от дата 15.04.2022г., се установява, че е налице разминаване относно часа, в който се твърди, че са извършени нарушенията. В АУАН не е вписан час, а в наказателното постановление е посочен час на извършване на нарушенията – „около 12:50 часа”. Съгласно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, наказателното постановление трябва да съдържа точно описание на нарушението, дата и мястото, където е извършено. Действително нормата не вмениява изрично задължение за посочване на час, но предвид характера на нарушението – управление на МПС с превишена скорост, посочването на точния час на извършването му е от съществено значение за съставомерността на деянието. Конкретното и точно описание на нарушението е абсолютно необходим реквизит на НП, тъй като чрез него се очертава предмета на доказване. Едно неиндивидуализирано административно нарушение не може да бъде изяснявано в процеса на обжалването на наказателното постановление. Несъответствието между посочения в АУАН и НП час на извършеното и констатирано от контролните органи нарушение е достатъчно съществен пропуск, който се отразява върху процесуалните права на санкционираното лице, което е в невъзможност да разбере, кога му е вменено да е извършил конкретното нарушение, а оттам и да организира защитата си. Настоящата инстанция намира за правилни изводите на районния съд относно обстоятелството, че в случая е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

По изложените съображения, касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни. Районният съд правилно е приложил закона, като е отменил наказателното постановление и не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила при постановяването на обжалваното решение. Решението му е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърдените в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на делото съдът намира, че следва да уважи направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски пред настоящата инстанция в размер на 400 лв., за които е представен списък. Неоснователни са възраженията на касатора за прекомерност на така претендираните разноски, тъй като са съобразени с чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба №

1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в действащата редакция към датата на приключване на производството пред настоящата инстанция.

Водим от горното, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 851/19.02.2024 г., постановено по НАХД №12852/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав.

ОСЪЖДА СДВР да заплати в полза на М. В. В. сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.